

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 109/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
<i>o.1.Fakty uznane za udowodnione</i>			
Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)		
<i>L. L.</i>	został oskarżony o to, że: I. w okresie od 20.10.2016r. do 20.01.2020r. w W., zajmując się z racji pełnionej funkcji prezesa zarządu sprawami gospodarczymi płatnika (...) Sp. z o.o. z		

siedzibą w W., działając w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, nie wpłacił na rachunek Urzędu Skarbowego W.-U. pobranych w okresie od września 2016 roku do listopada 2017 roku, w styczniu 2018 roku oraz od kwietnia 2018 roku do grudnia 2019 roku od wynagrodzeń pracowników oraz osób wykonujących usługi na podstawie umowy zlecenia lub umowy o dzieło zaliczek na podatek dochodowy w łącznej kwocie 64.132 PLN w obowiązującym terminie ustawowym tj. do 20-tego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym pobrano zaliczkę, do czego był zobowiązany na podstawie art. 38 i art. 42 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 9 §3 kks w zw. z art. 77 §1 kks w zw. z art. 77 §2 kks w zw. z art. 6 §2 kks

II. w okresie od 25.06.2018r. do 27.12.2019r. w W., zajmując się z racji pełnionej funkcji prezesa zarządu sprawami gospodarczymi podatnika (...) Sp. z o.o. z/s w W., uporczywie naruszył termin wpłaty podatku od towarów i usług,

	<p>wynikającego z deklaracji dla podatku od towarów i usług (...)7 za okresy od maja 2018 roku do czerwca 2018 roku, od sierpnia 2018 roku do września 2018 roku oraz od listopada 2018 roku do listopada 2019 roku, czym naruszył dyspozycję art. 103 ustawy z dnia 11 marca 2004r. o podatku od towarów i usług i uszczuplił podatek od towarów i usług za te okresy w łącznej kwocie nie mniejszej niż 112.646 PLN,</p> <p>tj. o wykroczenie skarbowe z art. 9 § 3 kks w zw. z art. 57 § 1 kks</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	
<p>Sąd ustalił następujący stan faktyczny:</p> <p>W dn. 05.07.2005r w KRS pod nr (...) zarejestrowana została spółka (...) s. z o.o. Udziały w spółce objął m.in. oskarżony Ł. L.. W dn. 18.10.2016r. oskarżony formalnie wpisany został jako prezes zarządu spółki; to zaś na podstawie uchwały zgromadzenia wspólników z dn. 30.06.2016r. Pełniąc od tego czasu wskazaną funkcję oskarżony nie regulował prawidłowo zobowiązań wobec Skarbu Państwa z tytułu podatku</p>	<p>Powołany stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:</p> <ul style="list-style-type: none"> - częściowo wyjaśnienia oskarżonego (k. 30v, 103-104) - wydruki (k. 4-14, 75-78) - potwierdzenie przelewu (k. 38) - wydruk email (k. 37, 39-40) - kopia dokumentów z akt rejestrowych (k. 45-47) - pismo US (k. 81, 106-112) 	

<p>od towarów i usług, jak i podatku dochodowego do osób fizycznych – pracowników spółki, wpłacając należności z tytułu podatku Vat w kwocie 112.646 PLN po terminie, w tym wskutek prowadzonej egzekucji, i nie wpłacając należności z tytułu zaliczek na podatek dochodowy w kwocie 64.132 PLN.</p>		
<p>0.1.Fakty uznane za nieudowodnione</p>		
<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)</p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>
<p>2. OCena DOWOdów</p>		
<p>0.1.Dowody będące podstawą ustalenia faktów</p>		
<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach uznania dowodu</p>	
<p>wyjaśnienia oskarżonego (k. 30v, 103-104)</p>	<p>Sąd obdarzył wyjaśnienia oskarżonego wiarą w zakresie, w jakim przyznał on fakt nieopłacania, względnie nieterminowego opłacania podatków oraz fakt, iż powyższe stanowiło</p>	

skutek braku płynności finansowej w spółce – w powyższym zakresie wyjaśnienia oskarżonego pozostają spójne z dokumentacją, przekazaną przez Urząd Skarbowy W. U., nadto Sąd uznał, że oskarżony nie miałby powodu, by w powyższym zakresie złożyć wyjaśnienia niezgodne z prawdą. Z analogicznych przyczyn Sąd obdarzył wiarą twierdzenie oskarżonego, iż była wobec niego prowadzona egzekucja. W tym stanie rzeczy Sąd nie znalazł podstaw, by wyjaśnieniom tym w powołanej części odmówić wiary.

Jednocześnie za niewiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia te, złożone w pozostałym zakresie, w tym twierdzenie oskarżonego, iż nie był on świadomy obowiązku terminowego rozliczania zobowiązań podatkowych i grożącej w powyższym zakresie odpowiedzialności, przewidzianej przez kodeks karny skarbowy – w powyższym zakresie Sąd uznał wyjaśnienia te za sprzeczne z zasadami racjonalnego rozumowania. Sąd miał na uwadze, że oskarżony jest osobą dojrzałą, o dużym doświadczeniu życiowym, nadto podjął on się kierowania spółką prawa handlowego, a zatem podmiotem profesjonalnie uczestniczącym w rynku –

w tym stanie rzeczy Sąd za sprzeczne ze wskazaniami logicznego rozumowania uznał, by oskarżony nie miał świadomości ciężących na nim z tego tytułu zobowiązań, w szczególności gdy uwzględnić powszechną dostępność tekstu obowiązujących aktów prawnych, w szczególności choćby za pośrednictwem strony internetowej Sejmu RP. Podobnie Sąd za niewiarygodne uznał twierdzenie oskarżonego, iż pozostawał on w przekonaniu o braku zaległości wobec urzędu skarbowego, bowiem przeczy temu wydruk zaległości, dołączony do akt sprawy. Wyjaśnienia oskarżonego w zakresie, w jakim Sąd odmówił im wiary, Sąd uznał za realizowaną przez oskarżonego linię obrony.

Sąd uznał za wiarygodne w całości pozostałe dowody i dokumenty, zgromadzone w aktach sprawy, to jest:

- wydruki (k. 4-14, 75-78)
- potwierdzenie przelewu (k. 38)
- wydruk email (k. 37, 39-40)
- kopia dokumentów z akt rejestrowych (k. 45-47)
- pismo US (k. 81, 106-112);

zostały one pozyskane zgodnie z obowiązującymi

przepisami, dokumenty zaś sporządzone przez osoby do tego uprawnione, stosownie do regulacji określających ich formę i treść, stanowiącym samym wierne odzwierciedlenie okoliczności w nich opisanych.			
0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Na zasadzie art. 9 §3 kks odpowiedzialność karną skarbową za nieodprowadzenie podatku oraz uporczywe niewpłacanie podatku,			

jako sprawca ponosi ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, osoby prawnej. W myśl art. 201 §1 ksh w spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, a w myśl art. 368 §1 ksh w spółce akcyjnej zarząd prowadzi sprawy spółki i reprezentuje spółkę. Nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem, iż podział obowiązków w zarządzie i ich charakter mogą zwolnić daną osobę od odpowiedzialności (...), bowiem – w odniesieniu do spółki z o.o. z art. 204 ksh, a w odniesieniu do spółki akcyjnej z art. 372 §2 ksh - wynika, że prawo członka zarządu do prowadzenia spraw spółki i jej reprezentowania dotyczy wszystkich czynności sądowych i pozasądowych spółki oraz nie można tego prawa ograniczyć ze skutkiem prawnym wobec osób trzecich. Nie zwalnia z odpowiedzialności także fakt, iż określone służby (obsługa prawna) nie informowały choćby o potrzebie zgłoszenia upadłości (vide teza wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dn. 29.09.2014r. o sygn. III AUa 81/13, LEX nr 1621213). Powyższe w pełni koresponduje z

faktem, iż prowadzenie spraw jest realizowane przy pomocy wielu innych osób (kierownicy działów, zakładów, filii itp.), jednakże są oni jedynie aparatem pomocniczym zarządu. Zarząd w procesie prowadzenia spraw nie może być całkowicie wyłączony i nie można "zdyć" odpowiedzialności z członków zarządu za działania i zaniechania, mimo że sam proces dokonywania czynności prawnych może być powierzony innym osobom, do których można zaliczyć: pełnomocników, prokurentów; w sytuacji gdy nie ma zarządu, może to być kurator, likwidator (vide K. A. Komentarz, Lex/el 2019).

Przepis **art. 77 kks** penalizuje samo nieodprowadzenie w terminie pobranych od podatnika kwot podatku - ustawa o podatku dochodowym od osób fizycznych nakazuje płatnikom wpłacać pobrane zaliczki na podatek dochodowy do 20. dnia miesiąca następnego (art. 38 u.p.d.o.f.). Przez pobranie od podatnika podatku rozumie się nie tylko fizyczne przejęcie od podatnika określonej kwoty, stanowiącej część jego wynagrodzenia brutto, ale także samo potrącenie z wynagrodzenia kwoty należnego podatku

(zaliczki na podatek), stąd już wskazuje się w orzecznictwie, że pobraniem podatku jest też czynność techniczna polegająca na takim potrąceniu, bez względu na to, czy potrącający ją płatnik posiada środki finansowe na odprowadzenie pobranego podatku, działalność gospodarczą, spłatę zobowiązań, wypłatę wynagrodzeń itd. (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16.05.2002r. o sygn. IV KKN 427/98, Prok. i Pr.-wkl. 2003, nr 2, poz. 12). W konsekwencji samo wypłacenie pracownikowi wynagrodzenia, po odliczeniu uprzednio obliczonego podatku lub zaliczki na ten podatek, stanowi pobranie podatku od podatnika (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19.08.1999 r. o sygn. III KKN 434/97, Prok. i Pr. 2000, nr 1, poz. 16). Na gruncie prawa karnego skarbowego nie działa przy tym kontratyp stanu wyższej konieczności. Ewentualne problemy finansowe płatnika mogą być natomiast uwzględniane przy rozważaniu rodzaju i rozmiaru kary za czyn z art. 77 § 1 kks (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27.03.2003r. o sygn. I KZP 2/03, OSNKW 2003, nr 5-6, poz. 57) (vide G. T., Komentarz, LEX 2009).

Przepis **art. 57 §1 kks** ma zapobiegać uszczupleniom podatkowym (zaległościom podatkowym); przedmiotem ochrony jest obowiązek podatkowy, a przepis chroni mienie wierzyciela podatkowego, tj. Skarbu Państwa, jednostek samorządu terytorialnego oraz Unii Europejskiej. W ramach wykroczenia z art. 57 kks karalne jest niewpłacanie w terminie podatku o charakterze uporczywym. W judykaturze wyrażone zostało stanowisko, że na zaistnienie znamienia uporczywego niewpłacania podatku w terminie, będącego warunkiem odpowiedzialności za wykroczenie skarbowe z art. 57 §1 kks., może wskazywać zarówno cykliczność zachowań podatnika, polegająca na umyślnym niestosowaniu się do wymogu terminowego płacenia podatku, jak i jednorazowe, ale długotrwałe zaniechanie przez niego uregulowania podatku płaconego jednorazowo, mające miejsce już po terminie płatności tego podatku, a więc gdy ma on uregulować go już jako zaległość podatkową. Na gruncie przepisów prawa podatkowego, jak była o tym mowa, przyjęte jest, że podatnik nie może przenosić na wierzyciela

podatkowego i w istocie również na pozostałych, rzetelnych podatników, własnych niepowodzeń gospodarczych; jednocześnie wedle stanowiska Sądu Najwyższego nie chodzi wyłącznie o obiektywną możliwość zapłaty podatku, gdyż m.in. trzeba uwzględnić, że prawo podatkowe przewiduje możliwość odroczenia płatności i rozkładania na raty należności podatkowych, w tym i zaległości podatkowych, jeśli za tym przemawia ważny interes podatnika. Tym samym podatek, nie mogąc uregulować w terminie podatku, ma prawne instrumenty dla zmiany terminu jego płatności. Tym samym zapobiegawcze działanie podatnika pod kątem skutków niezapłacenia podatku i wykorzystanie przez niego możliwości gwarantowanych przez prawo podatkowe ma istotny wpływ na ocenę znamienia uprzejmości. Podobny wpływ będzie zresztą miało także późniejsze zachowanie podatnika, już po tym, gdy powinien zrealizować ciężący na nim obowiązek podatkowy. Podatek przy tym to również rata podatku oraz zaliczka na podatek. **Niewpłacenie w określonym ustawowo terminie należnego podatku już w dacie upływu tego terminu skutkuje**

**zawsze zaległością
podatkową, a tym
samym
uszczerpieniem
należności.**

W konsekwencji uznać należy, że wykroczenie uporczywego niewpłacania podatku ma charakter materialny, skutkowy. Pojęcie uporczywości zawiera w sobie m.in. świadomość niweczenia możliwości osiągnięcia stanu założonego przez prawo. W konsekwencji, czynu z art. 57 §1 kks dopuścić się można jedynie umyślnie, w zamiarze bezpośrednim, szczególnie zabarwionym (dolus directus coloratus) negatywnym stosunkiem psychicznym sprawcy do wykonania ciężącego na nim obowiązku. Stosunek ten objawia się w tym, że pomimo obiektywnej możliwości zapłaty podatku sprawca nie dokonuje tej czynności, gdyż nie chce tego uczynić lub lekceważy ten obowiązek (vide Z. I., Komentarz, (...) 2021).

W realiach niniejszej sprawy Sąd nie powziął wątpliwości, że oskarżony działaniem swym wyczerpał znamiona zarzuconych mu czynów. Z załączonych do akt sprawy informacji o wpłatach na rachunek urzędu skarbowego, względnie kwotach ściągniętych w ramach egzekucji, wynika jasno zarówno to, że oskarżony należności z

tytułu podatku Vat wpłacał nieterminowo, co – jak wynika z powołanego powyżej stanowiska doktryny – samo w sobie stanowi uszczuplenie i skutkuje zawsze zaległością podatkową, a tym samym uszczupleniem należności, jak i zaniechał wpłaty na rachunek urzędu pobranych od wynagrodzeń pracowników zaliczek na podatek dochodowy. Z samych wyjaśnień oskarżonego wynika jasno, że miał on świadomość ciążyących na nim obowiązków, lecz zaniechał ich realizacji wobec braku płynności finansowej w spółce i oczekiwania, iż urząd „samodzielnie ściągnie” należność z rachunku bankowego. Powyższe działanie, zważywszy na jego powtarzalny charakter, Sąd poczytał za wyczerpujące znamiona uporczywości, dodatkowo zaś nacechowane lekceważeniem porządku prawnego. W powyższym kontekście Sąd miał na uwadze, że oskarżony nie wystąpił z wnioskiem o rozłożenie należności na raty czy też w jakikolwiek inny sposób nie nawiązał w przedmiotowej sprawie kontaktu z urzędem skarbowym, decydując w to miejsce zaniechać należnych płatności. Sąd uznał też, że oskarżony miał obiektywną możliwość zapłacenia

należności podatkowych, skoro spółka przez cały czas, objęty przedstawionymi oskarżonemu zarzutami, prowadziła działalność, a tym samym dokonywała zakupu i sprzedaży towarów i usług, obracając tym samym środkami pieniężnymi, które mogły posłużyć do spłaty należności podatkowych, jak i w końcu oskarżony zgodnie z ciążącym na nim obowiązkiem wypłacał wynagrodzenie pracownikom, pobierając od wynagrodzenia tego zaliczki na podatek dochodowy, jednak środki te, zamiast odprowadzić na rachunek urzędu skarbowego, wykorzystywał na inne cele. Powyższe okoliczności zdecydowały, że Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzuconych mu czynów.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach			

warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Punkt wyroku	Przytoczyć okoliczności		
I, II	Sąd uznał za znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanych oskarżonemu czynów, uwzględniając, że działania podjęte przez oskarżonego naruszyły dobro chronione prawem, jakim jest interes Skarbu Państwa, poprzez naruszenie powszechnego obowiązku płacenia podatków, względnie opłacania należności tych terminowo. Sąd miał na uwadze, że rzetelność		

rozliczeń podatkowych jest jednym z gwarantów stabilnego wpływu środków do budżetu państwa, a tym samym stabilności całego systemu ekonomicznego kraju, brak wpływów z tytułu podatków zaś w konsekwencji narazi Skarb Państwa na niemożności regulowania zobowiązań, a tym samym przyczyni się do potencjalnego osłabienia bezpieczeństwa obrotu finansowego w państwie – to wszak ze środków Skarbu Państwa finansowane są m.in. świadczenia emerytalne i rentowe, wydatki sfery budżetowej i inwestycje użyteczności publicznej.

Podobnie za znaczny Sąd uznał stopień winy oskarżonego. Oskarżony popełnił zarzucone mu czyny w sposób w pełni świadomy – Sąd nie stwierdził żadnych okoliczności wyłączających winę bądź bezprawność działania oskarżonego. Sąd miał na uwadze, że oskarżony miał pełną możliwość zachowania się zgodne z prawem, czego jednak nie uczynił.

Znaczny stopień winy i znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów Sąd przyjął za okoliczności obciążające oskarżonego.

Za okoliczność łagodzącą Sąd uznał, że aktualnie

oskarżony spłacił należności z tytułu podatku VAT (k. 109), jak i stosunkowo niską wartość należności narażonego na uszczuplenie podatku z tytułu zaliczek na podatek dochodowy. Za okoliczność łagodzącą Sąd uznał także dotychczasową niekaralność oskarżonego.

Powołane powyżej okoliczności łagodzące sprawiły, iż Sąd uznał, że wymiar kar winien mieścić się każdorazowo w dolnych granicach ustawowego zagrożenia, przewidzianych przez ustawodawcę, jednocześnie jednak wskazane okoliczności obciążające skłoniły Sąd do przyjęcia, iż winny one pozostawać też i powyżej minimalnego ich progu. Wobec tego Sąd wymierzył oskarżonemu kary: za czyn z art. 77 §2 kks - karę grzywny w wysokości 50 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 120 PLN, zaś za czyn z art. 57 §1 kks - karę grzywny w wysokości 5.000 PLN.

Sąd stanął na stanowisku, że wymierzone oskarżonemu jednostkowe kary pozostają adekwatne do stopnia zawinienia oskarżonego i stopnia społecznej szkodliwości zarzuconych mu czynów, nadto zaś, że kary w powyższym wymiarze będą zgodne ze

	<p>społecznym poczuciem sprawiedliwości i uświadomią oskarżonemu zarówno, że czyny jego spotkały się z potępieniem ze strony wymiaru sprawiedliwości, jak też wynikającą stąd nieopłacalność popełniania przestępstw, powstrzymując go w efekcie od ponownego naruszenia prawa.</p>	
<p>5. <i>1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</i></p>		
Punkt wyroku	Przytoczyć okoliczności	
<p><i>1.6. inne zagadnienia</i></p>		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. <i>KOszty procesu</i></p>		
Punkt wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Sąd nie znalazł podstaw do zwolnienia oskarżonego	

od kosztów sądowych. Sąd w pełni podzielił stanowisko, iż regułą winno być obciążenie skazanych kosztami procesu, zaś czymś wyjątkowym zwolnienie od ponoszenia tych kosztów. Zwolnienie takie może nastąpić jedynie przy zaistnieniu przesłanek wskazanych w art. 624 §1 kpk, gdy istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie tych kosztów byłoby zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów, jak również wtedy, gdy przemawiają za tym względy słuszności (vide wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dn. 28.06.2012r. o sygn. I AKa 98/12, LEX nr 1217813). W realiach niniejszej sprawy Sąd okoliczności takich nie stwierdził.

6. 1Podpis